

vis ubetydeligt, nemlig Spørgsmaalet om en Støtte for Havfiskeriet, men jeg maa dog sige, det har gjort mig lidt ondt, at Afgjørelsen deraf iaar skulde finde Sted i den Retning, som nu foreslaas. Jeg er imidlertid fuldstændig overbevist om, at vi vilde komme til at vende tilbage til denne Sag, at den vil blive gjenoptagen, og at den da, maaske under en noget ændret Form, vil kunne finde en Afgjørelse, som vil kunne tilfreds- stille samtlige Bedkommende. Naar vi desuagtet have sluttet os til at anbefale det høie Thing i dette Punkt, at fravige sin tidligere Stilling, vil jeg sige, at det ligefrem er et Slags Høfligheds- bevis overfor det andet Thing, idet dette er det eneste Punkt, det andet Thing har optaget ved sit eget Initiativ og har faaet sat igjennem. Jeg siger, at jeg tror, at de ærede Medlemmer af Fællesudvalget i den Henseende heller ikke vilde give mig Ret, at det var et Høfligheds-hensyn, der ledede til, at denne Sag fik den Afgjørelse, den fik. Vi kunde derfor ikke nære nogen Be- tænkelighed ved at fremsætte disse 3 Punkter som Tilbud fra vor Side, og det havde været mit Ønske, at disse Tilbud ad loyal Vej ved For- handling mellem de to omtalte Parier i Over- enskomsten vilde være komne saaledes frem, at vi havde kunnet enedes derom. Det er tillige min Overbevisning, at det, naar en stærk Sam- menlutning om disse Tilbud fra vor Side havde fundet Sted, ikke let vilde have været tænke- ligt, at Finantsloven ikke skulde kunne være ført endelig igjennem. Det er ialtsald min Overbevis- ning, at det vilde være lykkelig, og jeg kan der- for ikke Andet end misbillige, at den Vej, jeg havde anset for den egentlig loyale og den rette, ikke er bleven fulgt. Dette har ført til, at der i Forliget er blevet medoptaget et Punkt, som jeg og det ærede Medlem ved Siden af mig (Høgsbro) ikke har kunnet tiltræde; jeg sigter herved til det yder- ligere Tilbud af 50,000 Kr. til Universitetet. Dersom dette Punkt havde indeholdt noget som helst Princip, vilde jeg have kunnet forstaa, at man fra det andet Things Side vilde have lagt sær- lig Vægt paa at sætte det igjennem, og jeg vilde ligeledes have kunnet forstaa, at der da fra denne Side blev lagt en aldeles afgjørende Vægt paa ikke at tiltræde det; men det er fra alle Sider bestemt hændt, at man ikke finder noget Princip i det Forslag, som her er opstillet, og at Spørgs- maalet altsaa kun dreier sig om at forhøje det Tilbud, som vi her under Sagens eneste Behand- ling tilbød, nemlig de 100,000 Kr. til 150,000 Kr. Betydningen af det Tilbud, vi her gjorde ved Finantslovens eneste Behandling, fandt jeg deri, at vi i Folkethinget paa den ene Side hæv- dede, at vi ikke vilde godkjende det saakaldte Skuffesystem, at vi ikke vilde gjøre Noget, hvor- ved vi erkendte de separate Fonds urørlige Stil- ling, men at vi derimod vilde give et Løfte —

Løfte for en senere Tid — der skulde indeholde, at Universitetet ingensinde med vor Billie eller paa Grund af vor Stilling skulde komme til at mangle de nødvendige Midler for at kunne op- fylde sit Viemed. Den Betydning lagde vi i dette Forslag, og jeg troer ikke, at man fra no- gen Side ved de Bevillinger, der ere givne til Universitetet, kan søge nogen berettiget Grund til i den Henseende at nære Tvivl overfor Thinget. Naar man nu fra den anden Side har forlangt denne Pengesum forhøjet — thi om Pengene ta- ges af den ene Kasse eller af den anden, er ikke for os det Væsentlige, og i og for sig var Penges- summens Størrelse ikke oprindelig det Afgjørende; den var os virkelig temmelig ligegyldig — kan jeg ikke opfatte dette Forlangende anderledes, end at man derigjennem har vist en Mistillid lige- overfor dette Thing, som jeg anser for at være uberettiget. Jeg maa imidlertid udtale, at vi, som altsaa ikke have tiltraadt Bertallets Forslag med Hensyn til dette Punkt, dog ikke nu kunne tillægge det en saadan Vægt, at vi ved vore Stemmer ville udsætte den endelige Afgjørelse af Finantsloven for nogen Fare paa Grund deraf, og det saa meget mindre, som vi, hvad jeg før sagde, ikke tillægge det nogen principiel Betydning. Vi have imidlertid ikke villet tiltræde Forslaget derom; thi ligesom vi maatte antage, at man ikke, dersom Sagen først havde fundet sin Afgjørelse i det andet Thing og derefter var kommen til For- handling her, vilde have fastholdt dette en- kelte Punkt som Hindring for en ende- lig Overenskomst, saaledes maatte vi ogsaa antage, at dette Punkt, naar Sagen først var kommen til Forhandling i dette Thing, saaledes at det andet Thing derefter havde at træffe sin Overveelse og at tage sin Beslutning, heller ikke der vilde have været nogen Hindring for, at Fi- nantsloven vilde være gaaet igjennem. Af denne Grund have vi fremdeles ikke villet tiltræde dette Forslag, men saaledes som Sagen nu staar, maa jeg udtale, at jeg og min ærede Medforslagsstiller, som sidder her ved Siden af mig (Høgsbro), agte at afholde os fra at stemme om dette ene Punkt. Ganste vist vilde vi, at vore Stemmer i den Henseende vel ikke heller ville kunne faae nogen Be- tydning, men vi ønske ikke at afgive vore Stemmer paa en saadan Maade, at vi maatte ønske at blive overstemte. — Jeg maa endnu tilføje nogle enkelte Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), og jeg er overbe- vist om, at det, jeg her vil udtale, udtaler jeg paa mange af vore fælles Meningsfællers Vegne. Vi sympathisere i fuldt Maal med Mindretallet, som i Dag har stillet sig noget anderledes end vi. Vi forstaa, at det — jeg antager i Harme over den Gang, Sagen har faaet — ikke nu kan eller vil stemme for nogen Smøbekommen fra dette Things Side, og jeg forstaa, at de Herrer ved deres Afstemning ville nedlægge en Indsigelse imod